

Poznaj komentarz do wyborów podjętych w rozgrywce scenariusza „KONTAKTY ONLINE”

Sytuacja	Rozwiązanie	Komentarz
Nauczyciel wysyła głosówkę i pociesza Elę.	Przypominasz nauczycielowi o zasadach bezpiecznych relacji personel – dziecko dotyczących kontaktów online z uczniami.	Tak. Utrwalanie zasad bezpiecznych relacji między kadrami a dziećmi to bardzo ważny element budowania kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Prosisz nauczyciela, żeby przeprowadził rozmowę z Elą, podczas której wytłumaczy jej, z zachowaniem jakich zasad są możliwe kontakty pomiędzy nauczycielami i uczniami, a także wskaże, jakie działania wspierające ją podejmie we współpracy ze specjalistami.	Tak. To bardzo ważne, aby wytłumaczyć dziecku, dlaczego dotychczasowa forma kontaktu nie jest najlepszym rozwiązaniem dla obu stron. Rozmowę warto przeprowadzić w przyjaznej atmosferze, zapewniając, że nie pozostawi się dziecka bez pomocy i wyjaśniając jakie działania zostaną podjęte w tej sytuacji.
	Opracowujesz notatkę służbową z przeprowadzonych działań i rozpoznania sprawy.	Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.
	Sprawdzasz, czy Ela ma zapewnione profesjonalne wsparcie psychologiczne.	Tak. Warto upewnić się, czy dziecko, które doświadczyło krzywdzenia, korzysta z profesjonalnego wsparcia i w razie konieczności poinformowanie o możliwościach skorzystania z takiej pomocy.
	Jako bezpieczny i zaufany dorosły angażujesz się w tworzenie planu wsparcia Eli.	Tak. Opracowanie i wdrożenie planu wsparcia dla dziecka krzywdzonego jest wymogiem ustawowym.
	Nie reagujesz – nic wielkiego się nie stało	Nie. Brak reakcji to przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci. Zawsze jest coś, co można zrobić – nawet jeśli podjęte działanie będzie miało na celu niedopuszczenie do podobnego incydentu w przyszłości.
Nauczyciel zabrał Tymka własnym samochodem i mocno wyściskał.	Składasz wniosek do sądu o wgląd w sytuację rodziny i informujesz o tym Elę.	Tak. Złożenie wniosku do sądu o wgląd w sytuację rodzinną dziecka daje Ci pewność, że sprawie przyjrzą się kompetentne osoby (np. kurator), odwiedzą rodzinę i ocenią, czy dobro dziecka jest zagrożone. Jeśli potwierdzą zagrożenie dziecka, sąd podejmie dalsze decyzje mając na względzie bezpieczeństwo Eli. Informując o tym Elę, przekaz, że celem tego działania jest zatrzymanie krzywdzenia, którego doświadcza w domu.
	Przypominasz nauczycielowi, dlaczego nie jest wskazane przewożenie uczniów własnym samochodem i pokazujesz alternatywne sposoby zachowania się w tej sytuacji (np. zamówienie taksówki).	Tak. Wdrażanie standardów ochrony dzieci to proces, a nie jednorazowe działanie. Warto raz na jakiś czas przypominać treść przyjętych zasad bezpiecznych relacji oraz innych przepisów obowiązujących personel – zwłaszcza w sytuacjach kiedy kadra odstąpiła od ich stosowania.

	Przypominasz nauczycielowi, w jakich sytuacjach dozwolony jest kontakt fizyczny z osobą uczącą się.	Tak. Utrwalanie zasad bezpiecznych relacji między kadrą a dziećmi to bardzo ważny element budowania kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Prosisz psychologa szkolnego o zwrócenie uwagi na relacje między Tymkiem a nauczycielem.	Tak. Psycholog szkolny wspiera uczniów, rodziców i szkołę, zapewniając pomoc psychologiczną.
	Rozmawiasz z Tymkiem i przypominasz o procedurach interwencji i możliwości zgłoszenia przekroczenia granic.	Tak. To ważne, aby przekazać dzieciom informację, że niepokojąca sytuacja została dostrzeżona przez innych dorosłych, i że podjęli oni konkretne działania. Daje to dzieciom poczucie, że troska o ich bezpieczeństwo nie jest pustą deklaracją.
	Dyskretnie upewniasz się u innych osób uczących się, czy czują się bezpiecznie w relacji z Pawłem.	Tak. To dobry sposób, aby upewnić się, że nauczyciel nie przekracza granic innych uczniów i uczennic. Gdyby okazało się, że takie sytuacje mają miejsce, należałoby podjąć dodatkowe działania interwencyjne.
	Zgłaszasz sprawę policji.	Nie. Zachowanie nauczyciela jest niewłaściwe, ale nie stanowi przestępstwa, ani nie zagraża zdrowiu lub życiu dziecka – dlatego zawiadomienie policji nie jest adekwatną reakcją.
	Nie podejmujesz działań – nie chcesz, żeby nauczyciel zrezygnował z pracy.	Nie. Brak reakcji to przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci. Zawsze jest coś, co można zrobić – nawet jeśli podjęte działanie będzie miało na celu niedopuszczenie do podobnego incydentu w przyszłości.
	Zgłaszasz potrzebę odizolowania nauczyciela od Tymka.	Nie. Nauczyciel popełnił błąd wynikający z niedostatecznego zrozumienia standardów ochrony małoletnich, ale nie jest osobą zagrażającą dzieciom. Ważne jest jednak, aby porozmawiać z nim o tej sytuacji i upewnić się, że właściwie rozumie istotę bezpiecznych relacji między dziećmi i kadrą.
Nauczyciel komentuje zdjęcia uczniów i przesyła swoje zdjęcia.	Prosisz psychologa szkolnego o zwrócenie uwagi na relacje między osobami uczącymi się a nauczycielem.	Tak. Psycholog szkolny wspiera uczniów, rodziców i szkołę, zapewniając pomoc psychologiczną oraz monitorując zmiany w rodzinie i realizację zaleceń instytucji pomocowych.
	Wyjaśniasz nauczycielowi, jakimi kanałami oraz w jakim zakresie ma prawo kontaktować się z młodzieżą.	Tak. Wdrażanie standardów ochrony dzieci to proces, a nie jednorazowe działanie. Warto raz na jakiś czas przypominać treść przyjętych zasad bezpiecznych relacji – zwłaszcza w sytuacjach kiedy kadra odstąpiła od ich stosowania.

	Zgłaszasz sprawę policji.	Nie. Zachowanie nauczyciela jest niewłaściwe, ale nie stanowi przestępstwa, ani nie zagraża zdrowiu lub życiu dziecka – dlatego zawiadomienie policji nie jest adekwatną reakcją.
	Przypominasz nauczycielowi, że w zasadach bezpiecznych relacji są określone zachowania dotyczące kontaktów w mediach społecznościowych (nauczyciel może używać ich tylko w celach służbowych, a na takiej grupie powinno znajdować się co najmniej dwóch dorosłych).	Tak. Utrwalanie zasad bezpiecznych relacji między kadrami a dziećmi to bardzo ważny element budowania kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Nie podejmujesz działań – nie chcesz, żeby nauczyciel zrezygnował z pracy.	Nie. Brak reakcji to przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci. Zawsze jest coś, co można zrobić – nawet jeśli podjęte działanie będzie miało na celu niedopuszczenie do podobnego incydentu w przyszłości.
	Zgłaszasz potrzebę odizolowania nauczyciela od osób uczących się.	Nie. Nauczyciel popełnił błąd wynikający z niedostatecznego zrozumienia standardów ochrony małoletnich, ale nie jest osobą zagrażającą dzieciom. Ważne jest jednak, aby porozmawiać z nim o tej sytuacji i upewnić się, że właściwie rozumie istotę bezpiecznych relacji między dziećmi i kadrami oraz między dziećmi i dziećmi.
	Poruszasz z uczniami i uczennicami temat niebezpieczeństw związanych z wysyłaniem swoich zdjęć w internecie (szczególnie w strojach kąpielowych).	Tak. Wszystkie dzieci i młodzież korzystające z mediów społecznościowych są narażone na niebezpieczeństwo wykorzystania. Dotyczy to przemocy rówieśniczej, cyberbullyingu (nękanie, hejt, zastraszanie, itp.), groomingu (uwodzenie w sieci) i sextingu (upublicznianie prywatnych materiałów, np. nagich zdjęć). Dlatego warto regularnie edukować dzieci i młodzież o różnych formach niebezpieczeństw, na które mogą natrafić w sieci oraz gdzie mogą znaleźć pomoc w takiej sytuacji.
Uczniowie i uczennice mają nauczycielkę wśród znajomych w mediach społecznościowych.	W rozmowie z nauczycielką odwołujesz się do apolityczności osoby wykonującej zawód zaufania publicznego.	Tak. Należy pamiętać o wszystkich przepisach, którym podlegają nauczyciele.
	Organizujesz szkolenie dla rady pedagogicznej z przeciwdziałania mowie nienawiści.	Tak. Szkolenia są bardzo ważnym elementem procesu wdrażania standardów ochrony dzieci i budowania w instytucji kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Wyjaśniasz nauczycielce, jakimi kanałami oraz w jakim zakresie ma prawo kontaktować się z młodzieżą.	Tak. Wdrażanie standardów ochrony dzieci to proces, a nie jednorazowe działanie. Warto raz na jakiś czas przypominać treść przyjętych zasad bezpiecznych relacji – zwłaszcza w sytuacjach kiedy kadra odstępowała od ich stosowania.

	Odwołujesz się do zasad bezpiecznych relacji dotyczących kontaktów personelu z dziećmi w mediach społecznościowych. Przypominasz na radzie pedagogicznej, z czego wynikają te zapisy.	Tak. Utrwalanie zasad bezpiecznych relacji między kadrami a dziećmi to bardzo ważny element budowania kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Zgłaszasz sprawę policji.	Nie. Zachowanie nauczycielki jest niewłaściwe, ale nie stanowi przestępstwa, ani nie zagraża zdrowiu lub życiu dziecka – dlatego zawiadomienie policji nie jest adekwatną reakcją.
	Nie podejmujesz działań – nie chcesz, żeby nauczycielka zrezygnowała z pracy.	Nie. Brak reakcji to przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci. Zawsze jest coś, co można zrobić – nawet jeśli podjęte działanie będzie miało na celu niedopuszczenie do podobnego incydentu w przyszłości.
	Zgłaszasz potrzebę odizolowania nauczycielki od osób uczących się.	Nie. Nauczycielka popełnił błąd wynikający z niedostatecznego zrozumienia standardów ochrony małoletnich, ale nie jest osobą zagrażającą dzieciom. Ważne jest jednak, aby porozmawiać z nią o tej sytuacji i upewnić się, że właściwie rozumie istotę bezpiecznych relacji między dziećmi i kadrami.
Nauczycielka plotkowała o innych nauczycielkach i dzieciach.	Wyjaśniasz nauczycielce, czym jest mobbing.	To ważne, aby w rozmowie z nauczycielką wyjaśnić dlaczego uważasz, że jej zachowanie może być krzywdzące zarówno dla uczniów jak i grona pedagogicznego.
	Odwołujesz się do etyki zawodowej nauczyciela.	Tak. Zawód nauczyciela wiąże się z etyką jego wykonywania.
	Przypominasz nauczycielce zasady bezpiecznych relacji obejmujące kontakty z uczniami poza godzinami pracy, podkreślasz znaczenie poufności.	Tak. Utrwalanie zasad bezpiecznych relacji między kadrami a dziećmi to bardzo ważny element budowania kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Prosisz psycholożkę, aby przyjrzała się relacjom między osobami uczącymi się w obu klasach 5.	Tak. Psycholog szkolny wspiera uczniów, rodziców i szkołę, zapewniając pomoc psychologiczną oraz monitorując zmiany w rodzinie i realizację zaleceń instytucji pomocowych.
	Uświadamiasz nauczycielce, że jej decyzje z życia osobistego mogą wpływać na życie zawodowe, zwłaszcza w małym miasteczku.	Tak. Zawód nauczyciela jest zawodem zaufania społecznego i osoba na tym stanowisku musi kierować się etyką zawodową. Oznacza to, że życie prywatne takiej osoby może mieć istotny wpływ na życie zawodowe i postrzeganie tej osoby przez otaczające ją środowisko.
	Nie podejmujesz działań – w końcu nie zdarzyło się nic nadzwyczajnego.	Nie. Brak reakcji to przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci. Zawsze jest coś, co można zrobić – nawet jeśli podjęte działanie

		będzie miało na celu niedopuszczenie do podobnego incydentu w przyszłości.
	Organizujesz zajęcia integracyjne dla rady pedagogicznej.	Nie. W tej sytuacji korekty wymaga zachowanie jednej z nauczycielek. Integracja środowiska nie przyniesie rozwiązania dla tej sprawy.
	Wnioskujesz o odizolowanie nauczycielki od osób uczących się.	Nie. Nauczycielka nie jest osobą zagrażającą dzieciom.
	Zakazujesz nauczycielce kontaktów prywatnych z rodzinami jej uczniów.	Nie. Nie masz podstaw, aby zakazać nauczycielce kontaktów z rodzinami jej uczniów, ani powodu by wpływać na takie relacje.